

Příkladná služba

Skutky ap. 20,19–27

Apoštol Pavel, inspirován Bohem, ukázal pohled zpátky na svoji službu, když stál uprostřed starších z Efezu, kteří byli shromážděni kolem něho. Byl to přehled příkladné služby, kterou vykonával jako svobodný muž – svobodný v tom smyslu, že se mohl svobodně pohybovat, tak jak jej Pán vedl. Věděl velmi dobře, že doba jeho svobodné služby brzy skončí.

Jeho služba nebyla dokonalá, neboť dokonalou službu konal jen Pán Ježíš. Ale byla to příkladná služba, neboť apoštol Pavel byl člověk s týmiž hnutími mysli jako my a jen v síle milosti a s podporou Božího Ducha mohl činit to, co činil.

Duch služby

Nejprve tedy duch jeho služby. „**Vy** víte od prvního dne, v který přišel jsem do Azie, kterak jsem po všechn ten čas s vámi byl.“ (18. verš) To první, co jej vyznačovalo, byla neobyčejná stálost. Mohl jakoby říci: „Přesně tak, jak jste mne viděli od první minuty, takový jsem byl po celý čas.“ Ach, jak velmi se vzhledem k tomu musíme my, moderní lidé, stydět! Jak kolísaví jsme často ve svých snahách, někdy horliví a rozhodní, jindy zahořklí a mrzutí! U Pavla tomu tak nebylo. Čím byl, tím byl vždy a všude. Nebyla to u něho nějaká povrchní fasáda. Čím byl, tím byl beze zbytku.

Pak říká: „*Slouže Pánu*“, ne snad „slouže věřícím“. Před ním stál Pán, ne služba lidstvu. Jestliže my svou službu upravíme podle tohoto příkladu, bude Pán jediným předmětem naší služby a my budeme sloužit „*se vši pokorou*“ – nejen ve vnějším chování, nýbrž i ve svém smýšlení.

Velkou vlastností tohoto příkladného služebníka bylo pokorné smýšlení. Nepřišel k Božímu lidu s velkou pompou a s hlučnými projevy. Nedělal pro sebe žádnou reklamu, aby každého přesvědčil, jakým je mužem. Choval se nenápadně, byl tichý a nečinil nic sám ze sebe.

Sloužil „*se slzami*“. Tyto slzy byly vyjádřením nejhlubší a upřímné námahy a cvičení duše; bylo by dobré, kdyby zde dnes bylo více tohoto ducha. „*Slouže Pánu se vši pokorou i s mnohými slzami a pokušeními, která na mne přicházela z úkladů Židovských.*“ (19. verš) Příkladná služba nezna-

mená službu, která jde od úspěchu k úspěchu a je stálým vítězným tažením. Byl tu každý druh zkoušek, pokušení a překážek. „*Trpěl protivenství*“, „*ale nehynul*“ (2. Kor. 4,9), neboť Pán stál při něm. Nesmíme se příjemnými okolnostmi, ve kterých žijeme, nechávat svádět k tomu, abychom se domnívali, že křesťanská služba je jakýmsi vítězným tažením s velkými shromážděními a nadšenými příznivci. Příkladný služebník – tento služebník Kristův – se ustavičně setkával se zdánlivě obrovskými překážkami. Prožil všechny druhy zkoušek a pokušení, a právě tyto zkoušky dokazovaly výši jeho duchovního stavu. Když slyšíme o někom, kdo slouží a dostává se do nesčetných těžkostí, nemusíme hned potřásat hlavou a myslet si, že se k ničemu nehodí. Může naopak být neobyčejně užitečný a schopný.

Pak Pavel říká: „*Svědectví vydávaje i Židům i Řekům o pokání k Bohu a o víře v Pána našeho Ježíše Krista.*“ (21. verš) Žid by se kvůli tomuto poselství velmi hněval. Řekl by, že mu je jasné, že Řekové musejí být vyzýváni k pokání; ale vyprávět Božímu lidu, že mají činit pokání, bylo pro Židy velmi urážející. Avšak Pavel vydával Boží pravdě svědectví klidně a pevně oběma směry.

„*A aj, nyní...*“, připojuje, „*Duch svatý po městech osvědčuje mi, právě, že vězení a soužení mne očekávají.*“ (22. - 23. verš) Pro příkladného služebníka tu bylo ještě více těžkostí, avšak on říká: „*Nic na to nedbám, aniž je mi tak drahý život můj.*“ Byl to muž neobyčejně pevný a silný ve víře, muž, který byl připraven vydat svůj život pro jméno a službu Pána. Z toho známe my jen velmi málo. Bratři v Jeruzalémě řekli ve Skutcích 15 o Barnabášovi a Pavlovi a jejich průvodcích: „... **vydali** duše své pro jméno Pána našeho Ježíše Krista.“ To nebyla jen odvaha, nebyla to jedna z více možností. Byl to nevyhnutelný následek. Jednalo se o muže, kteří skutečně vskočí do průlomu a ztratí svůj život; to je v těchto slovech obsaženo. V tomto duchu zde apoštol mluví. Nebral ohled na svůj život jako na drahý pro sebe samého, aby dokončil svůj běh a službu, kterou přijal od Pána Ježíše.

Když pohledíme nazpět na život tohoto příkladného služebníka, můžeme

skutečně říci: Není divu, že se Boží dílo v jeho ruce dařilo. Není divu, že mohl říci, že „*od Jeruzaléma vůkol až k Illyrické zemi plně zvěstoval evangelium Kristovo*“ (Římanům 15,19 – přel.)!

Obsah služby

A o čem mluvil? Chvíli o tom budeme přemýšlet. „*Svědčil o evangeliu milosti Boží*“. Ze všeho nejprve evangelium, a to evangelium milosti Boží. O tom jsme všichni slyšeli už mnoho užitečného, a proto se o tom nebudeme nyní šířit.

A pokračuje: „*Již více neuzříte tváři mé vy všichni, mezi kterými jsem chodil, káže o království Božím.*“ (25. verš) Všimáme si toho malého okruhu? Zde jde o něco, co je kázáno mezi obrácenými lidmi. Apoštol chodil mezi těmi, kteří uvěřili evangeliu Boží milosti, a kázal jim Boží království. Teď se možná někdo zeptá: „Co to přesně znamená?“ Neznamená to, že Pavel chodil a kázal tisícileté království nebo držel prorocké přednášky, v nichž by mluvil o dnu, který přijde, když země bude plná známosti Hospodina, jako je vodami naplněno moře. Znamená to, že kdekoli se zdržoval mezi Božím lidem, přívětivě, jemně a laskavě kladl před svědomí věřících **Boží autoritu**. Jakoby říkal: „Vy jste uvěřili evangeliu. Patříte nyní k Božímu lidu. Jako takoví jste nyní poddáni Kristu a Božímu slovu. Jste přeneseni do Božího království, aby Boží autorita, jak ji lze nalézt v Božím slovu, vládla ve vašem srdci a životě.“ Evangelium rozvíjí v Dopisu Římanům, ale nekončí, aniž by nám dal Římanům 12 až 15. Jsou to kapitoly, o kterých se často předpokládá, že jsou známé, a místo aby byly pečlivě čteny a bylo jich dbáno, přeskakují se.

Jsme přivedeni pod božskou autoritu. Ale má Boží slovo skutečně naprostou prikazující moc nad mým srdcem a životem? A právě to je význam názvu „*Boží království*“. Pavel toto Boží království kázal všude, kam přišel. Kéž nám Bůh dá milost, abychom nezanedbávali myšlenky na Boží království.

Všimněme si, že ve 24. verši mluví o tom, že kázal „evangelium milosti

Boží“, v 25. verši, že kázal „království Boží“, a v 27. verši jakoby říká: „Máte každé požehnání. Evangelium vás přivedlo na toto výsadami obdařené místo blízkosti a vztahu k Bohu. Boží autorita je ustavena ve vašich srdcích. Stojíte pod Boží vládou. Posloucháte Jeho slovo. Dbejte však na to, že Bůh při všem, co učinil, měl na mysli Svou určitou velkou radu a Svě předsevzetí.“ – Toto předsevzetí nám oznámil. Jeho konečné naplnění je sice ještě před námi, ale my máme celý svůj pozemský život nasměrovat podle toho, co si Bůh před ustanovením světa předsevzal.

Už jsme se ptali, proč zde apoštol říká: „*Neobmeškal (nezadržel) jsem zvěstovati vám všeliké rady Boží.*“? Mohli bychom si myslet, že v tom je vyjádřeno určité váhání. Pavel by nám možná řekl: „Ano, skutečně není nic, co by mne více přivádělo do těžkostí, než zvěstování celé Boží rady.“ A nakonec to bylo právě toto věrné zvěstování Boží rady ve vztahu k uvedení národů do postavení a výsad Církve, které mu přivodilo zuřivé nepřátelství Židů a vedlo k jeho uvěznění.

Na druhé straně ale také není nic, co by kladlo na srdce a svědomí Božího lidu tak velké nároky, jako porozumění ohledně Boží rady. Není možné s upřímným srdcem a svědomím mít porozumění těmto předivným myšlenkám, které si Bůh předsevzal pro Svůj lid, aniž bychom cítili odpovědnost žít v tomto světě v souhlasu se zásadami jemu cizího jiného světa. Není možné chovat ve svém srdci tato vzácná Boží zjevení, když jim náš život odporuje. Pravda nás přivádí vždy pod odpovědnost jít v tomto světě jako lidé, kteří mají nebeskou naději a určení.

Kéž nám Bůh pomůže mít tyto souvislosti před svými zraky. Potřebujeme evangelium. Potřebujeme pravdu o Božím království a potřebujeme také Boží radu. Poselství o spasení v Kristu nás činí radostnými a šťastnými a oživuje nás. Ale když jde o praxi našeho života, pociťujeme, že pravda si činí nároky. Mluví k našemu svědomí, a nakonec to je to, co potřebujeme: něco z Božího slova, co dosáhne našeho svědomí a ovlivní náš život podle Boha.

ŠÍŘENÍ PÍSMÁ SVATÉHO
www.sirenipismasvateho.cz
2011